

Počet výtisků: 2
Počet listů v jednom výtisku: 14

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY Krajské ředitelství policie Středočeský územní úřad EKPV-00K Beroun	
Datum:	17-12-2012
Č. j.:	KLICKA
Počet listů:	14

ZNALECKÝ POSUDEK

č.: 23/2012

V trestní věci Jan Šinágl
dle čj. KRPS-40309-51/TČ-2011-010271

Zpracoval a napsal:
JUDr. Ing. Josef Zouhar, Dr.

JUDr. Ing. Josef Zouhar, Dr., soudní znalec jmenovaný rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem čj. Spr 2090/2009 pro odvětví sociální vědy, obor sociologie, specializace extremismus,. Doručovací adresa: 140 00 Praha 4, Ohradní 1344/51. Mobil:+420 602 311 755. E-mail: zouhar.josef@seznam.cz.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Středočeského kraje
Územní odbor Beroun
Služba kriminální policie a vyšetřování
Oddělení obecné kriminality
Tyršova 1635, 266 50 Beroun

Č. j. KRPS-40309-51/TČ-2011-010271

Beroun 15.11.2012
Počet stran: 3

Opatření

Podle § 105 odstavce 1 trestního řádu

přibírám

znalce:

JUDr. Ing. Josef ZOUHAR, Dr.

k podání znaleckého posudku z oboru **sociální vědy**, odvětví **politologie**

v trestní věci **zveřejnění textů obsahující prvky zpochybňování a schvalování nacistických zločinů prostřednictvím veřejně dostupné počítačové sítě**

pro přečin **Popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 tr. zákoníku trestního zákoníku.**

Ve znaleckém posudku je třeba posoudit a zodpovědět následující otázky:

1/ Zda se atentát na Reinharda Heydricha uskutečnil proti vůli domácího odboje.

2/ Zda se po atentátu na R. Heydricha skutečně vzedmula vlna celonárodního odporu vůči atentátníkům, jako narušitelům pohodlné kolaborace.

3/ Zda se po nástupu R. Heydricha do funkce říšského protektora protektorátu Čechy a Morava, byla jeho politika vůči Čechům skutečně taková, jak naznačuje článek, tedy zda po nástupu do funkce, provedl taková opatření, která by zlepšila životní podmínky průměrného obyvatele protektorátu.

4/ Zda politika R. Heydricha vůči Čechům byla vedena v tom směru, že pokud bude Čech svědomitě pracovat pro Říši, Říše se o něj postará a nebude mu nic chybět. Zda nacistická politika byla vnímána ze strany Čechů jako konformní a funkční.

5/ Jaké úkoly měl R. Heydrich jako říšský protektor na území protektorátu Čechy a Morava ve prospěch nacistického Německa plnit a jakým způsobem se to mělo dotknout obyvatel protektorátu.

6/ Jak je celkově hodnocena doba vlády R. Heydricha a jeho osoba.

7/ Jak měl z historického pohledu atentát na R. Heydricha význam.

8/ Zda nacistická politika, uplatňovaná i prostřednictvím R. Heydricha, směřovala ke genocidě obyvatel na území tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava.

9/ Kolik lidických obyvatel bylo nacisty usmrceno v souvislosti s tragickou událostí, ke které došlo v obci Lidice z 9. Na 10. Června 1942, zda je pravdivý údaj uvedený Janem Šináglem v článku „7 dní ... a sbohem Sudety“, že se jednalo o 172 lidí a to pouze mužů a v době války.

10/ Zda jsou údaje uveřejněné Janem Šináglem v předložených, jím zveřejněných člancích s názvem "Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice" ze dne 29.03.2011 a s názvem "7 dní ... a sbohem Sudety" ze dne 14.10.2011, pravdivé, či obsahují údaje odporující historicky ověřeným faktům.

11/ Zda předložené, Janem Šináglem zveřejněné články s názvem "Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice" ze dne 29.03.2011 a s názvem "7 dní ... a sbohem Sudety" ze dne 14.10.2011, obsahují prvky popírání, zpochybňování, schvalování či ospravedlňování genocidia a v čem znalec tyto prvky spatřuje.

12/ Znalec ať uvede další skutečnosti, které považuje za důležité pro posouzení věci.

K vypracování znaleckého posudku předkládám znalci tyto materiály:

- usnesení o zahájení trestního stíhání Jana Šinágla ze dne 29. 6. 2012,
- výtisk článků s názvem "Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice" ze dne 29.03.2011 a s názvem "7 dní ... a sbohem Sudety" ze dne 14.10.2011.

Pro vypracování a doručení posudku stanovuji lhůtu do **20. 12. 2012**. Posudek je třeba vypracovat ve **2** vyhotoveních (2 x originál v písemném vypracování opatřený podpisovou doložkou a razítkem znalce). O odměně a náhradě nákladů znalce bude rozhodováno ve smyslu příslušných ustanovení vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění změn a doplnění.

44

3. strana
opatření o přibrání znalce dle §105/1

Poučení: Podle § 105 odstavce 3 trestního řádu lze vznést námitky proti odbornému zaměření znalce nebo proti formulaci otázek. O důvodnosti podaných námitek, rozhoduje soud a v přípravném řízení státní zástupce.

por. Antonín Klíka DiS.
Komisař
974 872 466

Fakurační adresa:
Odběratel: Krajské ředitelství policie Středočeského kraje Na Baních 1535 156 00 Praha-Zbraslav, IČO: 75151481
Příjemce: viz adresa v hlavičce

I. Nález:

Opatřením PČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Beroun. SKPV, OOK Beroun jsem byl přibrán jako znalec z oboru sociální vědy, odvětví politologie v trestní věci zveřejnění textů obsahujících prvky zpochybňování a schvalování nacistických zločinů prostřednictvím veřejně dostupné počítačové sítě pro přečin Popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 tr. zákoníku.

K vypracování posudku mi byl zapůjčen policejní spis. Z tohoto spisu jsem jako prameny pro vypracování svého posudku použil části, uvedené v přehledu použité literatury. Z důvodu stručnosti a věcnosti jsem otázky zadané k vypracování neuvedl v nálezu, ale až v samotném posudku, včetně odpovědí.

II. Metodika vypracování posudku:

K vypracování posudku jsem zvolil metodu porovnání údajů o postavě a působení R. Heydricha a o životě v Protektorátu Čechy a Morava, uvedených v článcích Jana Šinágla: „Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice“ a „7 Dní...a sbohem Sudety“ s historickými prameny, o jejichž správnosti není pochyb. Posudek jsem podal ve formě odborné studie koncipované do obecné části a odpovědí na otázky položené v Opatření o přibrání znalce.

III. Posudek

3.1. Obecná část

O problematice německého nacionálního socialismu se všemi důsledky, které přinesl, byly na základě historicky prokázaných faktů zpracovány a publikovány řádově stovky odborných vědeckých prací o jejichž objektivitě a správnosti nelze pochybovat. Pro účely posudku jsem považoval za potřebné připomenout ideje, na kterých vznikl a praxi do které se v průběhu let rozvinul v podobě sofistikovaného státem řízeného aparátu a mechanismů kterými své cíle realizoval. Bez tohoto stručného, leč komplexního shrnutí by mohlo při hodnocení jednotlivostí dojít ke zkreslení faktů a vynechání souvislostí s událostmi, od kterých uplynulo více než 70 let.

Nejsem akademicky vzdělaný historik a nemohu se přirovnat k autoritám, z jejichž prací jsem čerpal. Mám však osobní zkušenost s německým fašismem v celé jeho nahotě. Narodil jsem se na Valašsku v obci Zubří. Tato obec měla být v listopadu 1944 za osobní účasti K.H.Franka vypálena. V r. 1943 došlo k zatčení 59 osob, z toho 23 popravených či umučených. Došlo k dalším popravám a vypálení Holišova domu, kde byl poskytován úkryt partyzánům. Jako téměř pětiletý chlapec si události útržkovitě pamatuji. Zejména domovní prohlídky Gestapa a veřejnou popravu dvou partyzánů, které musela přihlížet celá obec. Časový odstup a studium souvisejících materiálů mi dovoluje vidět a posuzovat tyto události věcně a bez emocí. Proti osobě Jana Šinágla nejsem nijak osobně, profesně či ideologicky zaujat.

Existenci názorů o rasové nadřazenosti některých ras nad jinými lze doložit již ze starověku. K vědeckému rozpracování v Evropě dochází někdy v polovině devatenáctého století a na začátku století dvacátého. Sir Francis Galton poprvé použil termín „eugenika“.

Ten byl později přijat jako název pro vědní obor o rasové nadřazenosti E. Haeckel dospěl k závěru (1869), že germánské národy jsou ostatním nadřazené. Ploek a spol. vydali v r. 1921 knihu „Nástin genetiky člověka a rasové hygieny“. Teorii rasové nadřazenosti se na přelomu devatenáctého a dvacátého století dostalo značného uznání, zejména na univerzitách v Německu. Na konci řady jejich prosazovatelů budiž připomenuti Rudolf Jung a Alfred Rosenberg.

Základ německého národního socialismu spočíval v oficiálním vtělení učení o nadřazenosti ras a o nadřazenosti germánské rasy nad ostatními do teorie i praxe německého státu – Třetí říše. Spolu s teorií o úloze „nadčlověka“ vedly k praktické realizaci závěrů o nadřazení germánské rasy a potažmo německého národa a o nezbytnosti rozšíření německého životního prostoru směrem na východ. Výrazným rysem těchto názorů byla nenávisť k Židům, Slovanům, ke komunistickému hnutí a k ruským bolševikům zvláště. „Mein Kampf“, sepsaný Adolfem Hitlerem údajně za jeho pobytu ve věznici v r. 1921, jasně a jednoznačně formuloval program vytyčující směr, kterým se Německo vydá. V kapitole 14 Orientace nebo východní politika jsou uvedeny mimo jiné tyto pasáže:

- Zastavujeme věčný germánský tah na jih a na západ Evropy a obracíme své zraky na prostor na východě....
- Musíme se (my) národní socialisté, pevně držet našeho zahraničně-politického cíle, totiž zajistit německému národu na této zemi přiměřený životní prostor a půdu.....
- Naším úkolem je však přivést náš národ k takovému politickému poznání, nespátřovat svou budoucnost v opojném účinku nového Alexandrova tažení, nýbrž spíš v pilné práci německého pluhu, kterému půdu může zajistit pouze dobře nabroušený meč...
- V ruském bolševismu musíme spatřovat provedený pokus židovstva o uchopení světové vlády ve dvacátém století....
- Boj proti židovské bolševizaci světa vyžaduje zaujmutí jasného stanoviska k sovětskému Rusku. Čert se nedá vyhánět ďáblem
- Budoucím cílem naší zahraniční politiky nesmí být východní či západní orientace, nýbrž východní politika ve smyslu získávání potřebné domoviny pro náš německý národ.

(Adolf Hitler, Mein Kampf český překlad, vydalo nakladatelství Otakar II, Michal Zítka, 2000.)

Po nástupu Hitlera k moci začaly být tyto závěry praktikovány státem a vtěleny do německého zákonodárství, tzv. Norimberskými zákony z r. 1935. Základem byly ústavní zákony; Zákon o říšském občanství a Zákon o ochraně německé krve a německé cti. K tomu přibyla řada dalších právních úprav z toho vyplývajících. (Poznámka: V Protektorátu Čechy a Morava byly principy těchto zákonů poprvé použity v nařízení protektora o židovském majetku ze dne 21. 6. 1939)

Prakticky se tato základna rozvíjeila ve dvou směrech. Ve směru vojenském, v přípravě Německa na válku, tj. nerespektování versailleských podmínek, rozvoj výroby zbraní, vojenského materiálu, výcvik vojsk a militarizace společnosti. Ve směru „civilním“, dá-li se to takto říci, to byla zejména opatření směřující k vyloučení židů, komunistů a ostatních „méněcenných“ ze společnosti a k jejich následné fyzické likvidaci. Dále k potlačení jakýchkoliv známek odporu proti stávajícímu režimu a k absolutní poslušnosti obyvatelstva.. Přivedeno k německé dokonalosti se tato opatření realizovala od propagandy tiskem, rozhlasem apod., k administrativně správním úkonům a následně až po provoz koncentračních táborů a krematorií. Včetně hromadných poprav v místech, kde koncentrační tábory nebyly.

Z hlediska politiky nacistů vůči Čechům v českých historických zemích byl vztah k českému prostoru časově proponován do dvou fází:

- 1) Za války
- 2) Po vítězném ukončení války.

Ad. 1) Za války: Za války šlo o to, využít naplno český průmyslový i zemědělský potenciál ve prospěch Říše. Protektorát „Čechy a Morava“ byl teritoriem s mimořádně

významným průmyslovým i zemědělským potenciálem. Příkladem lze uvést, že plzeňská Škodovka vyráběla m.j. kanóny, děla, tanky. Zbrojovky v Brně, Vsetíně, Uherském Brodě vyráběly a vyvážely kulometry, pušky pistole do celého světa. Továrna Sellier Belot Vlašim byla světoznámým výrobcem munice, chemička v Pardubicích vyráběla trhavy, Poldina huť v Kladně špičkovou antikorozi ocel, atd.

Idea odstranění českých obyvatel z historických zemí nebyla nikdy opuštěna. Byla jen časově posunuta (s výjimkou Židů - ti byli postihováni již od počátku okupace). K využití ekonomického potenciálu pro potřeby Říše bylo nezbytné udržet na českomoravském území klid a pořádek. V tom spočívala příčina relativního klidu a přijatelných životních podmínek pro obyvatele území Protektorátu Čech a Moravy. Proto, byť formálně, byla ponechána civilní česká vláda, policie, územní správní úřady atd. Pokud to fungovalo z pohledu Německa dobře, byla správa ponechána v rukou českých institucí. Pokud došlo z české strany k narušení, zasáhly německé orgány s plnou brutalitou.

Ad 2) Po vítězném skončení války: Po vítězném skončení války se počítalo s úplným vyklizením českého prostoru od Čechů a s jeho osídlením Němci. V tom byla zahrnuta jednak fyzická likvidace odpůrců. Dále odsun českých obyvatel do prostor na východě, a ty, které z různých důvodů nebylo možno odsunout, sterilizovat, nechat pracovat pro Němce a nechat postupně vymřít.

Takto definoval vztah říše k českému obyvatelstvu v protektorátu Reinhard Heydrich (viz dále)

Toto rozlišení je pro znalecký posudek důležité, neboť poskytuje vysvětlení, proč se v Protektorátu zacházelo s českými lidmi jinak, než na příklad s Poláky či Ukrajinci. Význam tohoto shrnutí spočívá také v tom, že umožňuje sledovat kontinuitu strategických cílů hitlerovského Německa s jejich naplňováním, tak jak k tomu došlo v evropském prostoru obecně a na území českých historických zemí zvlášť. Uvědomíme-li si tyto souvislosti, můžeme eliminovat spekulace, nepřesnosti a nepravdy. Samozřejmě, v případě zadání tohoto posudku jde jen o události týkající se našeho území.

3.2. Odpovědi na zadané otázky:

Otázka 1)

Zda se atentát na Reinharda Heydricha uskutečnil proti vůli domácího odboje ?

Odpověď:

Nikoliv. Věc byla důsledně utajena. Utajení akce před domácím odbojem bylo zcela logické. V opačném případě hrozilo velké riziko prozrazení. Žádná skupina domácího odboje nebyla o záměru provést atentát na R. Heydricha předem informována. To platí o odbojové skupině orientované jak na Londýn, tak na Moskvu. Samotní aktéři tohoto činu byli londýnským vedením informováni až bezprostředně před realizací. S účastí příslušníků domácího odboje se počítalo až pro záchranu atentátníků po akci. Po vysazení v Čechách Gabčík, ani Kubiš nikdy otevřeně neřekli, že jejich cílem je atentát na R.H. Nicméně, z neurčitých narážek a zmínek usoudili odbojáři o jakou akci jde. Do Londýna byla zaslána zpráva, žádající zrušení akce ANTROPOID, ale zůstala bez odezvy.

Důkaz:

Úřední záznam z porady ze dne 3. října 1941 v Londýně, nazvaný ANTROPOID, kde byli Gabčík a Svoboda poprvé informováni, že byli vybráni jako aktéři atentátu. V záznamu je mj.

48

uvedeno: "...Z důvodů, které vám budou jasné, provedete úkol bez součinnosti našich doma. ...tato součinnost bude vyloučena až do provedení. Pak se Vám dostane od našich doma plné podpory a součinnosti...". (Záznam přetištěn v publikaci Eduarda Stehlíka, Lidice, příběh české vsi na str. 61. Vydalo nakladatelství V RÁJI, Praha, vydání první, Praha 2004.)

Otázka 2)

Zda se po atentátu na R. Heydricha skutečně vzvedla vlna celonárodního odporu vůči atentátníkům, jako narušitelům pohodlné kolaborace ?

Odpověď:

Určitě ne. O vlně celonárodního odporu vůči atentátníkům nelze hovořit. Po atentátu byl vyhlášen civilní výjimečný stav a v červenci 1942 bylo popraveno 1412 osob, žen i mužů. Jistě, konala se tisícová shromáždění k vyjádření nesouhlasu s atentátem, ale to byly akce německého obyvatelstva protektorátu. Na území protektorátu žily v té době cca 3 miliony Němců. Akcím nařízeným státním aparátem českému obyvatelstvu se nebylo možno bez sankcí vyhnout.

Otázka 3)

Zda po nástupu R. Heydricha do funkce říšského protektora Protektorátu Čechy a Morava byla jeho politika vůči Čechům skutečně taková, jak naznačuje článek, tedy zda po nástupu do funkce provedl taková opatření, která by zlepšila životní podmínky průměrného obyvatele Protektorátu ?

Odpověď:

Opatření, která R.H. učinil po nástupu do funkce zastupujícího říšského protektora nebyla určena ke zlepšení životních podmínek průměrného obyvatele protektorátu. Pokud lze vůbec hovořit o nějakém „zlepšení“ životních podmínek, týkalo se jen určité části dělnictva pracujícího v dolech, hutích a ve zbrojním průmyslu. Smyslem nebylo pozvednout životní úroveň českého obyvatelstva, ale zabezpečit nerušenou zbrojní produkci pro říši. Ostatní opatření směřovala jednoznačně k posílení německé hegemonie v českém prostoru.

R.H. nebyl jmenován do funkce proto, aby jakkoli usnadnil či zlepšil životní podmínky českým obyvatelům. Do funkce zastupujícího říšského protektora byl jmenován proto, že na území protektorátu hrozily protiněmecké nepokoje. Jeho předchůdce, von Neurath si nepočínal s dostatečnou razancí. Byl zaveden přidělový, lístkový systém na potraviny, oděvy a další životní potřeby. Většina českého obyvatelstva byla protiněmecky naladěna, na území aktivně působily odbojové skupiny

Prvním krokem R.H. po nástupu do funkce v protektorátu bylo vyhlášení stanného práva a popravy stovek lidí – zejména inteligence a komunistů. Bylo mu jasné, že k udržení klidu v protektorátu musí přistoupit dvěma způsoby: Zaprvé bezohlednými sankcemi, zadruhé zajištěním podmínek pro válečnou výrobu, kam patřilo i určité zlepšení životních podmínek některých kategorií dělnictva.

Důkazy:

1) On sám charakterizoval svou úlohu ve funkci takto:

- vedení říše poznalo, že tento prostor je rozhodující, že Čechy a Morava mají zároveň účast, osudový, rozhodující podíl na pozitivním plánování dějin....(str. 5)
- i kdyby to bylo jen to, že nepřítel vede a chce české obyvatelstvo vést ke vzpouře, chce, abychom utrpěli citelnou ztrátu, že jde o pracovní výkon ve zbrojním průmyslu a citelný neklid, což může být vzorem pro ostatní obsazená území...tento prostor pod povrchem tak vřel, že.....tady se musí včas zasáhnout.....

- každý Němec.....musí vidět zcela jasně základní linii v tomto prostoru, musí vědět, že základní linií je zajištění tohoto prostoru, boj proti veškeré české samostatnosti, musí si uvědomit, že Čech je Slovan a že také Čech si vykládá každou měkkost jako slabost.....

- Základní linie však musí, ač nevyslovena, i při takovém jednání platit: tento prostor se jednou musí stát německým a **Čech tady nemá konec konců co pohledávat.** To jsou věci, které můj úkol zde rozdělují na dvě velké a jasné etapy a oblasti činnosti. První, blízká, je diktována potřebami vedení války. Potřebuji v tomto prostoru klid, aby dělník, aby český dělník zde nasadil pro německé válečné úsilí svou pracovní sílu a abychom nezdržovali při zdejším obrovském válečném průmyslu přísun a další rozvoj zbrojního průmyslu. K tomu patří i to, že se přirozeně musí dát českým dělníkům **tolik žrádla**, mám-li to tak zřetelně říci, aby mohli splnit svou práci.....

- Říše nenechá se sebou žertovat a je prostě pánem v domě, to znamená, že ani jediný Němec nic Čechovi neodpouští, asi tím způsobem, jako je tomu v říši se židovstvem.....

- Dále očekávám, že vám bude při zacházení s Čechy jasné, že je třeba též jistých taktických předpokladů. Když např. vydám nařízení tisku, musí napsat bez reptání to, co potřebuji. Přesto budu samozřejmě udržovat s Čechy korektní společenský styk, přičemž musím vždy dávat pozor, abych nepřekročil hranice.....Stykáme-li se z taktické nutnosti s Čechy, kteří nám slouží, i pak je nutno se vždy vracet k myšlence: Jsou to ale Češi.....

(Citace z projevu R. H. po nástupu do funkce říšského protektora v Praze proneseného dne

2. října 1941. Český překlad je součástí vyšetřovacího spisu)

2) Oznámení říšského protektora R. Heydricha ze dne 28. září 1941 o popravě šesti osob „pro přípravu velezrady, sabotáž a přechovávání zbraní (viz: Lidice, příběh české vsi, Stehlík, Praha 2004, str.60)

Otázka 4)

Zda politika R. Heydricha vůči Čechům byla vedena v tom směru, že pokud bude Čech svědomitě pracovat pro Říši, Říše se o něj postará a nebude mu nic chybět. Zda nacistická politika byla vnímána ze strany Čechů jako konformní a funkční ?

Odpověď:

Běžný český občan nemohl tušit, že konečný strategický cíl nacistické politiky je odstranění Čechů z jejich území a osídlení tohoto prostoru Němci. To věděla, či tušila jen část inteligence. Prostý občan byl veden povinností starat se o rodinu. Udržet si konkrétní zaměstnání a výdělek. To není možno vysvětlovat jako konformitu, čili přizpůsobení se nacistickému režimu. Nelze pominout, že za porušení pracovní povinnosti, výrobu zmetků a podobně následovaly tvrdé sankce, zpravidla koncentrační tábor, v horším případě poprava. Skutečností je, že výkon některých dělnických profesí byl vůči ostatním do jisté míry hmotně zvýhodněn. Nešlo o lidumilnost německých orgánů vůči českému obyvatelstvu, ale o plnění taktického cíle - využít český průmyslový potenciál pro potřeby Říše. Dařilo se to takto:

Příklad 1: hrubá průmyslová produkce v roce 1939.....41,6 mld K

v roce 1941.....44,5 mld.K

v roce 1944.....65,1 mld. K

Příklad 2: Index zaměstnanosti v březnu 1939.....100,0

V květnu 1943 Vítkovické železářny.....235,9

Zbrojovka Brno.....334,7

Ovšem, produktivita práce prudce klesala. Což nasvědčuje skutečnosti, že pracovní morálka zaměstnanců byla špatná.

(viz: Přehled hospodářského vývoje Československa v letech 1918-1945, kolektiv, SNPL Praha 1961)

Proto, řečeno slovy R. Heydricha: „...musíme jim dát tolik žrádla, aby mohli splnit svou práci“ Jistě mezi Čechy existovali lidé, kteří na protektorátu profitovali. Existovali tzv. „arizátoři“ kteří zabrali opuštěné židovské obchody, podniky, ale i byty či domy. Existovali šmelináři, kteří zbohatli na kšeftech s potravinami, potravinovými lístky, šatenkami apod. Existovali placení konfidenti, udavači „z opatrnosti“, tj. ze strachu před vlastním

postihem třeba za poslech zahraničního rozhlasu. To vše byla jen malá skupina občanů. Došlo ke znehodnocení české měny. Měnový kurs byl direktivně stanoven v poměru 1:10 ve prospěch říšské marky. Devalvace postihla především střední vrstvy obyvatelstva. Převažující většina českého obyvatelstva vnímala nacistickou politiku jako nebezpečnou a nepřijatelnou pro osud českého národa.

Důkaz:

Např. dopis ministra osvěty protektorátní vlády Emanuela Moravce prezidentu Emilu Háchovi ze dne 29. září 1942 ve kterém konstatuje, že: „...úřad lidové osvěty, který byl koncem května t.r. povýšen na ministerstvo....**má se postarat o převýchovu českého národa, která se nepodařila, jak smutné události květnové a červnové ukázaly, ani Národnímu souručenství, ani dosavadním kulturním institucím.....ale nepodařilo se to ani různým frakcím, jež říšskou myšlenkou vystoupily již dříve a snažily se vytvořit politická hnutí, jako Vlajka, Akce Mlčochova, nacionální hnutí na Moravě, různé zlomky tzv. českých fašistů atd. Těmto skupinám, jejichž předáci snad věc dobře myslí ale k provedení jim chybí buďto schopnosti nebo kádr spolehlivých pracovníků, zaujal český národ postoj většinou odmítavý a to z toho prostého důvodu, že tyto skupiny:**

- 1) do svého členstva přijímaly osoby pochybné mravní pověsti;
- 2) více se vyčerpávaly bojem navzájem, než aby se soustředily svorně k boji proti nepříteli Říše a našeho národa/proti emigraci/. Všechny pokusy tuto aktivistickou anarchii ukázat a do jednoho celku svést prozatím nedaly žádného výsledku....

Převzato zKarol Grünberg, SS Hitlerova černá garda – Varšava 1975, český překlad nakladatelství Svoboda, Praha 1981

Otázka 5)

Jaké úkoly měl R. Heydrich jako říšský protektor na území Protektorátu Čechy a Morava ve prospěch nacistického Německa plnit a jakým způsobem se to mělo dotknout obyvatel Protektorátu

Odpověď:

Úkolem R. Heydricha, jako zastupujícího říšského protektora v Protektorátu Čechy a Morava bylo splnění konečného cíle, stanoveného Hitlerem, tj. odstranit Čechy z historického území Čech a Moravy. Tento úkol měl být splněn ve dvou etapách. V první etapě, za války, nekompromisně exploatovat český pracovní a ekonomický potenciál pro válečné potřeby říše za cenu fyzické likvidace všech jejich odpůrců. Ve druhé etapě, po vítězném skončení války měla být podstatná část českého obyvatelstva odsunuta na východ „někam k Uralu, nebo za Ural“, zbývající část poněmčena a ti, co z různých důvodů nebudou schopni poněmčení měli být postupně fyzicky likvidováni buď stejně jako Židé či jiné „méněcenné“ rasy, nebo podrobeni otrocké práci pro Němce vedoucí k jejich úplnému vymření.

Důkaz: citace z projevu R. H, 2.října 1941 v Praze.:

- vůdcova směrnice, kterou jsem obdržel pro tento úkol,.....zní: Mám v tomto prostoru jednoznačně a se vsí tvrdostí zajistit, aby obyvatelstvo, pokud je české národnosti, pochopilo, že se nelze vyhnout realitě příslušnosti k říši a k poslušnosti vůči říši: Němci musí vidět, že tato část říše je součástí říše a že na jedné straně zde požívá Němec ochrany a hraje vůdčí úlohu – má ji hrát, jak mu přísluší – ale že má i tomuto právu odpovídající povinnost chovat se a jednat jako Němec.(str. 1)
- A když jsem nyní převzal tento úkol zde, v protektorátu, jsou oba tyto pilíře koneckonců též **základy mé náplně úkolů: odrazit a potlačit vše nepřátelské a zajistit, avšak i plánovat pro budoucnost, všechny věci, které jsou dobré německví a nutné pro budoucnost.**

Otázka 6)

Jak je celkově hodnocena doba vlády R. Heydricha a jeho osoba ?

Odpověď:

Krajně negativně. Byl jedním z hlavních uskutečňovatelů nacistického programu, nacistické rozpínavosti, rasové nenávisti, odpovědný za vyvraždění tisíců nevinných lidí. Na konferenci o konečném řešení židovské otázky konané dne 20.ledna 1942 v Berlíně-Wannsee oznámil, že ho říšský maršál (tj. H. Göring) jmenoval pověřencem pro přípravu konečného řešení židovské otázky v Evropě. Jako velitel bezpečnostní policie a SD (zpravodajské služby SS) byl odpovědný jak za administrativní a organizační zabezpečení, tak i za praktické provádění „konečného řešení židovské otázky“. Budoucnost ukázala, že toto „konečné řešení“ se vztahovalo i na Slováky, cikány a jiné „méněcenné“ rasy, které žily v zájmovém prostoru německé politiky „Drang nach Osten“. Tento pojem, poprvé použitý v 19. století je pojmenováním německé expanse do východních zemí. Za nacistické éry byla užitá varianta : „Starý Drang nach Osten musí být oživen“.

Osoba Reinharda Hendricha byla charakterizována např. takto: „...*štíhlý blondýn, asymetrické tváře, pobledlé tváře, z níž vyčnívala dvojice mongolských očí. Byl prchlivý, ale každý jeho pohyb byl vláčný a křehký....mou pozornost upoutaly jeho ruce, ruce-lilie...jako stvořené aby pozvolna rdousily* (C.J. Buckhardt, *Moja Misia v Gdaňsku 1937-1939*).

Jeho hlavními povahovými rysy byly bezohlednost, nedostatek jakýchkoliv skrupulí, schopnost splétat mistrovskou síť Intrik. Dokázal využívat všech nashromážděných informací a kompromitujících materiálů, které mohly v příhodném okamžiku posloužit jako nástroj vydírání a provokace“ (Karol Günberg: Hitlerova černá garda, str. 39)

Otázka 7)

Jaký měl z historického pohledu atentát na R. Heydricha význam ?

Odpověď:

Z historického pohledu je význam atentátu na R. H. jednoznačný: Signál nesmiřitelného odporu s německou okupací ČSR. Získání mezinárodní úcty Československu v jeho boji za svobodu. Impuls k uznání neplatnosti mnichovských dohod. Podpora domácího odboje. Uznání legality exilové vlády a legality postavení dr. Beneše, jako presidenta ČSR. Legalizace budování českých vojenských jednotek v zahraničí

Otázka 8)

Zda nacistická politika uplatňovaná i prostřednictvím R. Heydricha směřovala ke genocidě obyvatel na území tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava ?

Odpověď:

Jednoznačně ano. V bližším odkazuji na odpovědi na otázky č.3; 4; 5.

Důkaz:

Nacistická politika uplatňovaná zejména prostřednictvím R. Heydricha nejen že směřovala, ale prakticky prováděla genocidu obyvatelstva na území protektorátu. V prvé řadě to byly transporty židovského obyvatelstva, ale i studentů, příslušníků inteligence, komunistů, cikánů do koncentračních táborů v Terezíně, Osvětimi a jinam Dále to byly hromadné popravy českých lidí v období stanného práva.

Nelze pominout, že „konečné řešení české otázky“ bylo plánováno na období po vítězství nacistů v druhé světové válce. Genocida českého lidu byla strategickým cílem, ke kterému vedly „taktické kroky“, tak, jak je Heydrich popsal ve své nástupnické řeči v Praze dne 2. 10. 1941. Během války bylo nutno český ekonomický potenciál zachovat pro potřeby říše.

Otázka 9)

Kolik lidických obyvatel bylo nacisty usmrceno v souvislosti s tragickou událostí ke které došlo v obci Lidice z 9. na 10. června 1942; zda je pravdivý údaj uvedený Janem Šináglem v článku „7 dní.....a sbohem Sudety“, že se jednalo o 172 lidí a to pouze mužů a v době války ?

Odpověď:

Dne 10. června 1942 bylo v Lidicích zastřeleno 173 mužů. O tomto počtu nelze pochybovat, byl prokázán mnoha dokumenty. Mimo jiné publikace je jmenný seznam popravených, včetně jejich fotografií zveřejněn v knize „*Lidice, příběh české vsi*“, autor Stehlík Eduard, vydala Jitka Kejřová nakladatelství V RÁJI, Praha 2004. K těmto obětem je nutno připočítat 26 občanů Lidic, kteří dne 10. 6. 1942 v Lidicích nebyli. Ti byli zastřeleni v Praze Kobylisích dne 16. června 1942. 81 nebo 82 dětí (údaje se liší) bylo dne 2. 7. 1942 převezeno do vyhlazovacího tábora v Chelmnu (Polsko), kde beze stopy zmizely. 184 žen bylo mezi 12. až 14. červnem 1942 převezeno do koncentračního tábora Ravensbrück. Dalších 12 lidických žen tam přibylo později. V koncentračním táboře zemřelo 53 lidických žen.

Usmrceno bylo celkem: 199 mužů
53 žen
81 dětí

Celkem.....333 lidických občanů bylo nacisty usmrceno

Pro úplnost dodávám, že lidickou tragedii přežil bez následků jeden muž (jméno neuvádím), který byl v té době vězněn za vraždu, spáchanou ještě před okupací. Po propuštění z vězení nemohl Lidice najít a až v hostinci (v Buštěhradě ?) se dozvěděl, co se stalo. Přihlásil se úřadům, ale ty ho nechaly odejít a on přežil.

Tvrzení Jana Šinágl, že „...to bylo za války...“ je (sice) pravdivé, ale.... K vyvraždění Lidic skutečně došlo za války. Je ovšem zásadní a podstatný rozdíl mezi událostí v Lidicích a vypálenými vesnicemi v Polsku a na území tehdejšího Sovětského Svazu. Totiž, mezi Polskem, SSSR a Německem byl válečný stav de facto i de iure. Mnoho materiálních i lidských obětí padá na vrub bojových operací. Jednotky Wehrmachtu a SS při postupu Polskem, Ukrajinou, Ruskem zacházely s místním obyvatelstvem nemilosrdně jako s příslušníky „méněcenné“ rasy. Mezi Říší a Protektorátem Čechy a Morava válečný stav vyhlášen nebyl, ani být nemohl. Protektorát byl součástí říše. Je znám výrok protektorátního presidenta, dr. Emila Háchy po návratu z Berlína: „...vložil jsem osud českého lidu do rukou Vůdce...“ V případě Lidic se jednalo o bezpříkladnou brutální policejní akci, nařízenou přímo Hitlerem jako pomstu za atentát na Heydricha. Taková akce na území „pod ochranou Vůdce“ neměla obdoby. V tomto smyslu není zde žádná souvislost mezi válkou, kterou Německo vedlo v Evropě a mezi děním v Protektorátu. V tomto případě se argument „...a bylo to za války...“ jeví buď jako zlehčení celé události, nebo jako argumentace člověka, který nezná, neumí či nechce posoudit historické souvislosti. To je však problém právní, ke kterému se nemohu vyjádřit.

Otázka 10)

Zda jsou údaje uveřejněné Janem Šináglem v předložených, jím zveřejněných člancích s názvem „Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice“ ze dne 29. 03. 2011 a s názvem „7 dní....a sbohem Sudety“ ze dne 14. 10. 2011 pravdivé, či obsahují údaje odporující historickým faktům ?

Odpověď:

Ke článku s názvem „Tisková zpráva MS Praha versus Sudetoněmecké krajanské sdružení v České republice zaujímám následující stanovisko:

- a) Heydrichovo působení v českých zemích začalo 28. září 1941 jeho rozkazem k popravám českých lidí a skončilo Hitlerovým nařízením o likvidaci Lidic, včetně jejich obyvatel. Posláním R. H. bylo zabezpečit využití českého ekonomického potenciálu beze zbytku ve prospěch válečných potřeb Třetí říše. S odkazem na odpovědi na otázky č. 1 až 8 tohoto posudku, mi nezbyvá, než výrok J. Šinágla : „...*Protektorát byl zkrátka takovým rájem na zemi...*“ uvedený v předmětném článku označit jako zcela nepřijatelný. Ignoruje historicky prokázaná fakta. Veřejnosti prezentuje stav, který za protektorátu, za Heydricha, ani před ním, ani po něm nikdy nebyl.
- b) Počet českých (a slovenských) obětí usmrcených v průběhu II. světové války je udáván v rozmezí 370 – 400 tisíc osob. Což je víc, než tehdy padlo amerických vojáků na všech frontách. Nejen z tohoto pohledu je počet obětí komunistických represí v ČSR v padesátých letech zcela nesrovnatelný. Ostatně, srovnávání obětí z období protektorátu s obětmi komunistického režimu v ČSR je zcela nemístné. Jak z příčin, proč k nim došlo, tak i co do počtu osob, které postihlo.
- c) Hodnocení R. Hendricha v předmětném článku je zcela mimo historickou realitu. „...*Heydrich to s Čechy uměl...*“ tím způsobem, že tvrdými sankcemi zastrašil obyvatelstvo, rozbil vedení většiny odbojových skupin, a zavedl režim bezohledného podřízení českého obyvatelstva Němcům. Formální existence českých správních úřadů byla zachována jen pro forma, plná podřízenost a bezvýhradná poslušnost Němcům platila bez výjimky.

K článku 7 dní...a sbohem Sudety uvádím následující:

- a) Film jsem bohužel neviděl, v současné době ho z internetu stáhnout nelze. Je však dostupná řada kritik k němu. Hodnocení a kritiky, které jsou k filmu uvedeny, jsou jednoznačně negativní, zejména pro řadu nepravd; filmový děj je vícekrát v rozporu s historickými fakty. Motiv filmu je jednoznačný, totiž zdůraznit „bezprávi“ které se sudetským Němcům po skončení války dostalo. Použití uvozovek ke slovu bezprávi není znevážení německých obětí ke kterým při odsunu došlo. Vyjadřuje však ve filmu záměrně zamlčenou základní příčinu odsunu, totiž jednoznačné přihlášení se Sudetských Němců k říši v letech 1938/39, jejich podíl na rozpadu ČSR a šest let nacistické okupace, Že se při odsunu po roce 1945 přiživila na jejich majetku řada „zlatokopů“, kriminálních osob atd., nelze popřít. Jednostranné zkreslování oněch událostí v neprospěch českých lidí vyznívá však v závěr, že vlastně Češi byli stejnými, ne-li většími zločinci, než Němci. Což je mimo realitu.
- b) Propaganda kolem tzv. vyhnání Němců zamlčuje, že jejich odsun se netýkal jen Sudet. Němci byli odsunuti z Francie, Belgie, Polska. To nebyl akt svévole ze strany presidenta Beneše, ale jeden z aktů Postupimské dohody. Nelze popřít, že přitom
- c) docházelo k excesům a tragediím. Rozbor této stránky věci však přesahuje rámec zadání posudku.

Otázka 11)

Zda předložené, Janem Šináglem zveřejněné články s názvem „Tisková zpráva: MS Praha versus Sudetoněmecké krajaňské sdružení v České republice“ ze dne 29. 03. 2011 a s názvem „7 dní....a sbohem Sudety“ ze dne 14. 01. 2011, obsahují prvky zpochybňování schvalování či ospravedlňování genocidia a v čem znalec tyto prvky spatřuje ?

Odpověď:

- a) Z odborného hlediska mi nezbyvá, než konstatovat, že článek „Tisková zpráva MS Praha versus Sudetoněmecké krajaňské sdružení“ je jednoznačnou glorifikací Reinharda Heydricha, jako osoby a obhajobou jeho působení ve funkci Zastupujícího říšského protektora v Protektorátu Čechy a Morava.. Je mimo pochybnost prokázáno, že R. H. byl autorem a hlavním odpovědným řešitelem programu „konečné řešení židovské otázky“ v evropském prostoru. Je mimo pochybnost, že funkci říšského protektora vykonával s bezpříkladným terorem proti českému obyvatelstvu, včetně organizování fyzické likvidace odpůrců a narušitelů okupačního režimu. Cíl svého působení vyjádřil sám R.H. lapidárně výrokem: „...**Čech tady nemá konec konců co dělat...**“ (Viz předchozí části posudku). Pokud autor článku hodnotí osobu R. Heydricha tak jak to uvedl, je to v rozporu s prokázanými fakty. R.H. byl jedním z hlavních strůjců genocidia židů, cikánů a jiných, nerijských „méněcenných“ ras..
- b) K článku „...7 dní a sbohem Sudety“ mohu shrnout jediňe tak, že v popisovaném filmu jde o nevyvážené, jednostranné odsouzení počínání Čechů při odsunu Němců ze Sudet po II. světové válce. Dle kritik k tomuto dílu, film obsahuje řadu nepravdivých a vymyšlených údajů. Cílem filmu je ukázat, že Němci se stali oběťmi zvlé Čechů, což je dobré, takticky vhodné východisko k podpoře současných tendencí sudetoněmeckého hnutí o prolomení tzv. Benešových dekretů. Této interpretaci mohou snadno podlehnout zejména mladí lidé, kteří o okupaci ČSR a o situaci v tehdejší protektorátu nevědí nic. Vysoce pozitivní hodnocení osoby R. Hendricha a hodnocení protektorátu jako malého ráje na zemi, patří jistě do kategorie extremismu z důvodu podpory a propagace nacistického hnutí, včetně konkrétní osoby jednoho z jeho nevyšě postavených představitelů.

Otázka 12)

Znalec ať uvede další skutečnosti, které považuje za důležité pro posouzení věci.

Odpověď:

Více nemám, co bych v posudku uvedl.

Přehled použité literatury:

1) Policejní spis:

- vyjádření Ústavu pro studium totalitních režimů v Praze ze dne 20. 02. 2012, čj. USTR 29/2012 hodnotící osobu R Heydricha a období, ve kterém na území protektorátu působil.
- Znalecký posudek č. 104/2012 ze dne 4.10.2012, zpracovala Mgr. Lenka Vrchlalská, soudní znalec v oboru Historie a Dějiny umění
- Český překlad projevu R. Heydricha přednesený dne 2. října 1941 v Černínském paláci v Praze
- Fotokopie německy psaného protokolu o konferenci konané dne 20. 1. 1942 v Berlíně-Wannsee o konečném řešení židovské otázky

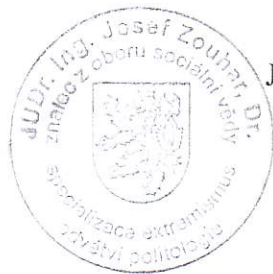
- Český překlad uvedeného protokolu převzat z publikace "SS v akci Dokumenty o zločinech SS. Naše vojsko Praha, 1959
 - Fotokopie článků J. Šinágla: 7 dní... a Sudety sbohem, + Tisková zpráva MS Praha versus Sudetoněmecké krajské sdružení v České
- 2) Adolf Hitler, Mein Kampf český překlad, vydalo nakladatelství Otakar II, Michal Zítka, 2000.
 - 3) Eduard Stehlík, Lidice, příběh české vsi na str. 61. Vydalo nakladatelství V RÁJI, Praha, vydání první, Praha 2004.
 - 4) Přehled hospodářského vývoje Československa v letech 1918-1945, kolektiv, SNPL Praha 1961
 - 5) Karol Grünberg, SS Hitlerova černá garda – Varšava 1975, český překlad nakladatelství Svoboda, Praha 1981

Znalecká doložka

Znalecký posudek jsem podal jako znalec z odvětví sociální vědy, obor sociologie, specializace extremismus, jmenovaný rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem čj. Spr. 2890/2009. Znalecký posudek je zapsán pod č. 2.3.. deníku.

Znalečné účtuji dle připojené likvidace.

V Praze, 06. 12. 2012

Ze
JUDr. Ing. Josef Zouhar.